روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیر مسئول: مسعود حیدری
زیر نظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseeirani@gmail.com

آنلاین
toseeirani.ir
شماره ۱۶۰۹ / سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳ / ۱۴ شوال ۱۴۴۵ / ۲۳ آپریل ۲۰۲۴

فوتبال ایران

لطفا پس از پرداخت پول، سکوت کنید
محرومیت تعلیقی حسینی فعال شد!

محرومیت تعلیقی سیدحسین حسینی فعال شد. پس از اتفاقات پایان دیدار استقلال و آلومینیوم اراک که با ورود یک هوادار خانم به زمین رخ داد، کمیته انضباطی حکم به جریمه ۳۰۰ میلیونی سیدحسین حسینی داد و او را یک جلسه به صورت تعلیقی از همراهی تیمش محروم کرد؛ این جریمه برای تصمیمی تعیین شد که در یک لحظه توسط کاپیتانی گرفته شد که هوادار تیمش را در وضعیتی دید که به نظرش نیاز به حمایت داشت.

اتفاقی که می‌شد با روشی بهتر از حسینی هم مدیریتش کرد. اما برخورد کمیته انضباطی به گونه‌ای بود که باعث شد به کانون توجه تبدیل شود. مدیریت کمیته انضباطی در این مورد به مراتب ناپخته‌تر از دروازه‌بان استقلال بود.

حالا آن محرومیت تعلیقی فعال شده و دروازه‌بان استقلال اگر کمیته استیناف تدبیر و مدیریت مناسبی از خود نشان ندهد، بازی با تراکتورسازی تبریز را از دست خواهد داد. آن هم به دلیل مصاحبه‌ای که بعد از برتری برابر شمس‌آذر انجام داد که در آن گفت:«خیلی خوشحالم که کمیته انضباطی لطف کردند و این حکم من را ظرف چهار روز صادر کردند. دیده بودیم که اتفاقات دیگری رخ داده بود ولی یک تا دو ماه زمان برد تا حکم را صادر کنند اما حکم من را چهار روزه صادر کردند. مشکلی نیست، من این ۳۰۰ میلیون را پرداخت می‌کنم. فدای سر آن هوادارِ خانم.»

واقعا کمیته انضباطی چه انتظاری از بازیکنان فوتبال دارد؟ شاید فکر می‌کنند چون درآمد فوتبالیست‌ها نسبت به اکثریت جامعه میزان قابل توجهی بالاتر است با در نظر گرفتن جریمه ۳۰۰ میلیون تومانی به او لطف هم کرده‌اند و انتظار تشکر صمیمانه دارند؟ جریمه‌ای که در مقایسه با جرائمی که برای تخلفات دیگری که مامور رسیدگی به آن بودند بسیار سنگین است و منطق رای صادرشده نامشخص است و حتی شرایط غیرمنتظره‌ای که حسینی در آن قرار گرفته در آن لحاظ نشده است.

متن مصاحبه موجود است. بازیکن چیزی نگفته که مستقیما حکم کمیته انضباطی را زیر سوال ببرد. آیا انتظار دارید که فوتبالیست‌ها پس از سنگین‌ترین جرائم مالی که شامل حال‌شان می‌شود آن را پرداخت کنند، لبخند بزنند و هیچ نگویند؟ خود اعضای محترم کمیته چنین برخوردی را واقعی می‌دانند و باور می‌کنند؟

حالا چشم باشگاه استقلال و دروازه‌بانش و چشم‌های بیشتری خارج از باشگاه به درایت کمیته استیناف است. شاید آنها بتوانند جوانی که با هر اندازه درآمد، ۳۰۰ میلیون تومان به علاوه محرومیت تعلیقی شامل حالش شده را بهتر درک کنند.

بارسا - رئال؛ دو روی سکه
کنسلش کن رفتن رو

سعید طالبی چابک

«قبل از اینکه سوالات‌تان را بپرسید، می‌خواهم اعلام کنم که ۳۰ ژوئن، آخرین روز کاری من به‌عنوان سرمربی بارسلونا خواهد بود و من دیگر به مربیگری در این تیم ادامه نخواهم داد. این تصمیمی است که من بعد از مشورت با رافا یوسته (یکی از مدیران باشگاه) اتخاذ کرده‌ام. وضعیت فعلی باشگاه طوری است که بدون شک نیاز به تغییر دارد و خودم به‌عنوان یک بارسایی این را درک می‌کنم.» این‌ها صحبت‌های ژاوی هرناندز در نشست خبری پس از بازی با ویارئال و باخت پنج بر سه مقابل زیردریایی‌ها بود. صحبت‌هایی که به معنی پایان ماجراجویی مهندسِ میانه میدان بارسلونا، روی نیمکت کاتالان‌ها بود. اما نتایج بارسلونا در ادامه فصل و نحوه بازی این تیم مخصوصا در لیگ قهرمانان اروپا، زمزمه‌هایی به‌وجود آورد که شاید آن مصاحبه را باید فراموش کند و تصمیم جدیدی بگیرد. بعد از پیروزی بارسا در پارک دو پرنس و قوت گرفتن احتمال حضورشان در جمع چهار تیم پایانی چمپیونز لیگ، ذهن‌ها به این سمت رفت که اگر ژاوی بتواند با آبی و اناری‌ها اروپا را فتح کند چه؟

مهندسی معکوس

بازی برگشت در خانه و اخراجی که همه چیز را به هم ریخت. حذف بارسا به دست انریکه کاتالانی و شاگردانش تمام فرضیات را به هم ریخت و خیالات خیال‌پردازان را از سرشان پراند. چند روز بعد ژاوی مقابل آنجلوتی قرار گرفت تا آخرین ال کلاسیکوی این دوره از حضور روی نیمکت تیم محبوبش را برگزار کند. پیروزی در خانه رئال هم می‌توانست التیامی بر قلب‌های هواداران باشد که در این فصل دو بار در مهم‌ترین بازی اسپانیا ناکام میدان شده بودند و هم با کاهش اختلاف امتیاز با رئالی‌ها در صدر جدول به پنج امتیاز، ادامه فصل را جذاب می‌کرد. اما انگار این هفته ژاوی هرناندز، هفته مهندسی معکوس بود و اتفاقات بازی برخلاف میل او رقم خورد.

هت‌تریک رئالی‌ها در فتح ال کلاسیکوها در حالی رقم خورد که این بارسلونا بود که بازی را بهتر آغاز کرد و در دقیقه ۶ بازی با گشودن دروازه توسط آندریاس کریستنسن، در خانه حریف جلو افتاد. اما مدافع آنها کوبارسی در محوطه جریمه بارسا لوکاس واسکز را با خطا متوقف کرد. هرچند در صحنه آهسته به نظر می‌رسید واسکز آگاهانه پایش را گیر داده ولی پنالتی اعلام شد و وینیسیوس جونیور آن را به گل تساوی مادیدی‌ها تبدیل کرد.

بارسلونا در دقیقه ۲۸ یک بار دیگر توسط ستاره جوان خود لامین یامال، دروازه حریف را گشود اما نه به اندازه کافی. داور ساعتی نداشت که به او بگوید پشت پای یامال گل بود یا نه. در بارسا کسی قبول نمی‌کرد توپ گل نشده. نیمه دوم بارسلونا با تعویض‌هایی که انجام داد موفق شد بار دیگر از حریف پیشی بگیرد و این بار فرمین بود که در دقیقه ۶۹ دروازه کهکشانی‌ها را باز کرد. رئالی‌ها که قصدنداشتند در خانه به رقیب دیرینه ببازند فشار را بیشتر کردند و لوکاس واسکز بعد از مدت‌ها گل نزدن، بازی را به تساوی کشاندند.

در حالی که به نظر می‌رسید که سومین دوئل رئال مادرید و بارسلونا در فصل جاری قرار است با تقسیم امتیازات تمام شود، جود بلینگام که در ال کلاسیکوی نیم‌فصل اول هم به تیم ژاوی گل زده بود، در وقت‌های تلف شده سومین گل رئال مادرید را به ثمر رساند تا مادریدی‌ها با این کامبک تکلیف قهرمان این فصل لالیگا را تقریبا مشخص کرده باشند.

در حالی که به نظر می‌رسید که سومین دوئل رئال مادرید و بارسلونا در فصل جاری قرار است با تقسیم امتیازات تمام شود، جود بلینگام که در ال کلاسیکوی نیم‌فصل اول هم به تیم ژاوی گل زده بود، در وقت‌های تلف شده سومین گل رئال مادرید را به ثمر رساند تا مادریدی‌ها با این کامبک تکلیف قهرمان این فصل لالیگا را تقریبا مشخص کرده‌باشند

خامه روی کیک

هرچند هنوز روی کاغذ برای بارسلونا شانس قهرمانی وجود دارد، اما خوش‌بین‌ترین هواداران تیم کاتالان هم تصور اینکه بتوانند در ادامه فصل اختلاف ۱۱ امتیازی خود را با کهکشانی‌ها جبران کنند را از سر بیرون کرده‌اند.

رئال مادرید که علاوه بر ال کلاسیکوی نیم‌فصل نخست لالیگا، بازی با بارسلونا در فینال سوپرجام اسپانیا را هم برده بود، با کسب بیست و پنجمین پیروزی‌اش ۸۱ امتیازی شد و اختلاف خود را با حریف کاتالان به ۱۱ امتیاز افزایش داد. این در شرایطی است که تنها ۶ هفته دیگر به پایان فصل باقی مانده است. گل جود بلینگام خامه روی کیک نبردهای این فصل دو تیم بود و تکمیل فصل بد بارسلونایی که حالا دیگر زمان تحویل دادن نیمکتش به نفر بعدی فرارسیده است.

برگ برنده غیرمنتظره

بازی رئال مادرید و بارسلونا نکات قابل توجه فنی زیادی داشت. از لونین گرفته که پس از درخشش برابر سیتی، در این بازی نمایش مطلوبی نداشت و هنوز کارد را تا به ثبات مورد نیاز یک دروازه‌بان درجه یک برسد تا بلینگامی که بعد از چند هفته فاصله محسوس با عملکرد فوق‌العاده فصل قبلش، توانست بازی خوبی ارائه دهد و دوباره گلزنی کند. گلی به ارزش ظاهری دو امتیاز و ارزش معادل خیلی بیشتر از آن. قطعا دیگرانی هم بوده‌اند که از جهات دیگری وقتی به چهره‌های ویژه بازی فکر می‌کنیم از ذهن‌مان عبور کنند؛ اما بدون شک، برگ برنده آنجلوتی کسی نبود جز لوکاس واسکز؛ بازیکنی که شاید احتمال حضورش در زمین هم قبل از مسابقه درصد بالایی نداشت.

واسکز همه کار کرد تا این ال کلاسیکو را به نام خودش زده باشد. پنالتی منجر به گل اول را گرفت، گل دوم تیمش را زد و پاس گل سوم را در زمان مناسب به مکان مناسب فرستاد و بخشی از این موفقیت انفرادی قطعا حاصل آزادی و اعتماد به نفسی است که کارلتو به بازیکنانی که به زمین می‌فرستد، می‌دهد.

اتفاق روز

نگاهی به انتخابی‌های کشتی ایران و آمریکا
پروسه فنی یا تصمیم سلیقه‌ای؟!

برخلاف کشتی ایران که به نظر می‌رسد تلاش فدراسیون و مربیان در حفظ ستاره‌ها و بزرگان در تیم ملی است، در کشتی آمریکا انتخابی حرف اول و آخر را می‌زند، حتی اگر به قیمت حذف چهره‌هایی نظیر دیوید تیلور ختم شود. فدراسیون ایران هم مثل فدراسیون کشتی آمریکا، طبق روال چند سال اخیر برای بردن بهترین‌ها به بازی‌های المپیک پاریس، مسابقات انتخابی در نظر گرفته است. هرچند که برای باتجربه‌ها و پرآوازه‌ها ارفاق‌هایی فدراسیون ایران بیشترین امتیازات را برای برای بهترین‌ها.

منطقی است در نظر گرفته شود اما چهره‌ها قائل است تا

فدراسیون علیرضا دبیر با اضافه کردن بند و تبصره، به چهره‌های مطرح این اجازه را می‌دهد که در بهترین شرایط خود در انتخابی‌ها حاضر شوند و هر جا که نخواستند، غیبت کنند. اما در مقایسه، شرایط انتخابی که فدراسیون آمریکا برای تشکیل تیم ملی در نظر گرفته بود، قاطعانه‌تر بود. این فدراسیون یک دوره انتخابی برگزار کرد و همه کشتی‌گیرانی که مدعی حضور در المپیک پاریس بودند باید در این انتخابی شرکت می‌کردند. مسابقات انتخابی مراحل مختلفی داشت و فدراسیون فقط برای کشتی‌گیرانی که در مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۲۳ مدال گرفته بودند، امتیاز ویژه در نظر گرفت و به آنها اجازه داد فقط در مرحله آخر انتخابی حاضر شوند. مهم‌تر از این، پذیرفتن نتیجه انتخابی‌ها بود. چه کسی فکرش را می‌کرد دیوید تیلور در انتخابی به کشتی‌گیر جوان و گمنام ببازد و مربیان تیم ملی هم با کنار گذاشتن تیلور از تیم‌شان موافقت کنند؟

آرون بروکس که در بازی‌های المپیک توکیو حریف تمرینی تیلور بود، در فینال انتخابی‌ها او را شکست داد. تصمیم فدراسیون هم حضور بروکس در المپیک پاریس است. اگر این اتفاق در کشتی ایران می‌افتاد، تبصره جدیدی به انتخابی‌ها اضافه نمی‌شد و راهی برای بازگشت کشتی‌گیر در حد تیلور باز نمی‌کردند؟ برای رسیدن به جواب این سوال‌ها بهتر است شرایط حریف ایرانی تیلور را بررسی کنیم. حسن یزدانی که در پنج میدان بزرگ به تیلور باخته و فقط یک بار او را شکست داده، امید ایران در وزن ۸۶ کیلوگرم پاریس است و این در حالی است که او شرایط جسمانی مناسبی به دنبال جراحی کتفش ندارد.

در حالی که فدراسیون کشتی آمریکا تیم المپیکی‌اش را مشخص کرده است، چهره شاخص ایران هنوز به تمرین هم نرسیده، چه برسد به اینکه بخواهد در انتخابی‌ها شرکت کند و در مقایسه با دیگر مدعیان این وزن محک زده شود. منطق می‌گوید بهتر بود فدراسیون امسال از حضور یزدانی در تیم ملی صرف‌نظر می‌کرد و بین دیگر کشتی‌گیران این وزن انتخابی می‌گذاشت اما موضوع اینجاست که نه مربیان و فدراسیون ایران به اندازه همتاها و رقبای‌شان از پشتوانه‌هایی که ساخته‌اند، مطمئن هستند و نه به اندازه آنها حاضرند ریسک کنند و به جوانان میدان بدهند. شاید به همین دلایل است که آنها به جای توجه به اتفاقاتی که در انتخابی‌ها می‌افتد و نتایج رقابت مدعیان، تصمیمات و نظرات شخصی خودشان را در اولویت قرار می‌دهند.

غیر از تیلور دیگر کشتی‌گیران نامی آمریکا هم در انتخابی‌ها حذف شدند. قبل از شروع مسابقات جردن باروز ۳۵ ساله، دیوید تیلور ۳۳ ساله و کایل دیک ۳۳ ساله، به عنوان مسن‌ترین کشتی‌گیران حاضر در انتخابی معرفی شده بودند؛ نفراتی که برای آخرین بار شانس پوشیدن تیم ملی‌شان را داشتند. باروز در نیمه‌نهایی شکست خورد و کنار رفت و تیلور در فینال. اما کایل دیک تنها کشتی‌گیر مسن آمریکاست که در تیم المپیکی حضور دارد. از دیگر چهره‌های مطرح آمریکا که در انتخابی شکست خورد و مجبور به خداحافظی شد، جی دن کاکس بود که در مبارزه اول باخت و کفش‌هایش را آویزان کرد.

چهره به چهره

بازگشت یزدانی به اردو برای المپیک بدون تیلور
ابهامات یک وزن

نگار رشیدی

حسن یزدانی به اردوی تیم ملی دعوت شده است اما قاسمپور که گفته می‌شد رقیب اصلی او برای حضور در بازی‌های المپیک است، باید در دو وزن بالاتر تمرین کند. دو روز بعد از شکست دیوید تیلور در مسابقات انتخابی تیم کشتی آزاد آمریکا و از دست دادن بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس، حریف ایرانی او به اردوی تیم ملی دعوت شد.

حسن یزدانی و تیلور چند سالی است که کشتی‌های وزن ۸۶ کیلوگرم را جذاب و حساس کرده‌اند. مبارزه آنها در مسابقات قهرمانی جهان و بازی‌های المپیک حداقل برای ایرانی‌ها همیشه حساس بوده است. به هر حال یزدانی بهترین کشتی‌ها را در این سال‌ها گرفته و اگر باختی داشته به همین تیلور بوده. از هفت دیداری که آنها مقابل هم قرار گرفته‌اند، تیلور ۶ کشتی را برده و حسن یکی را. و این در حالی بوده که یزدانی در دیدار با بقیه رقبا با اختلاف بالا برنده بوده است. پیش‌بینی‌ها این بود که آنها در بازی‌های پاریس هم رقیب هم هستند. تیلور شکست خورد و به پاریس نرسید و خیلی از هواداران حسن از این بابت خوشحال شدند. در این چند ساله همه راه‌هایی که برای شکست تیلور به حسن پیشنهاد شده بود به بن‌بست رسیده بود و حالا در آستانه مسابقه‌ای مهم تیلور با شکست بزرگی روبه‌رو شده است و به نظر می‌آید این بهترین فرصت است که حسن خودش را برای طلای المپیک آماده کند. اما وضعیت کتف حسن این اجازه را می‌دهد؟

یزدانی بعد از بازی‌های آسیایی هانگژو کتفش را جراحی کرد و تا دیروز خبری از او نبود. نام حسن بزرگ است و کارنامه‌اش با یک طلای المپیک و سه طلای جهانی پربار. او در آستانه ۳۰ سالگی است و در مقایسه با تیلوری که در ۳۳ سالگی از المپیک محروم ماند، جوان‌تر است و به جز تیلور حریف سرسخت دیگری ندارد و می‌شود به طلای او در پاریس امیدوار بود. اما دو موضوع نگران‌کننده وجود دارد؛ یکی اینکه کشتی‌گیری که تیلور را شکست داد به پاریس می‌رود و او کسی نیست جز آرون بروکس. بروکس جوان است و حجم عضله‌های بدنش او را حتی از تیلور هم قوی‌تر نشان می‌دهد. البته او در کشتی رودررو با تیلور با اختلاف دو کشتی انتخابی را برد و برتری‌اش را روی تشک هم نشان داد. شاید تجربه بروکس از یزدانی کمتر باشد اما انگیزه او اگر بیشتر از حریف ایرانی نباشد، کمتر نیست. موضوع دوم وضعیت کتف یزدانی است. علیرضا دبیر، رییس فدراسیون کشتی که خودش تجربه حضور در بازی‌های المپیک با کتف جراحی شده را دارد، بعد از اتفاق مشابهی که برای یزدانی افتاد، گفته بود که کشتی‌گیر اگر کتفش را جراحی کند به سختی می‌تواند دوباره به میدان برگردد. حالا یزدانی تمریناتش را شروع کرده ولی مشخص نیست که او بتواند به روزهای خوبش برسد یا نه.
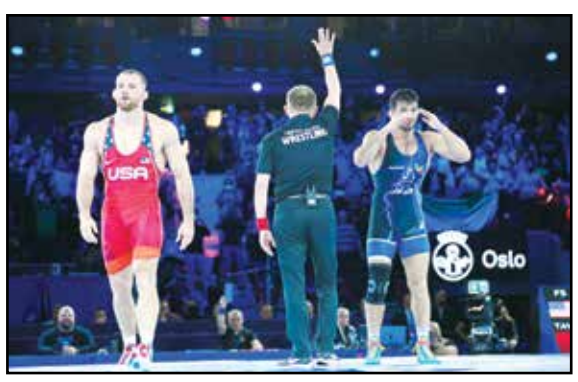
موضوع دیگری هم مطرح است؛ پیش از این گفته می‌شد یزدانی برای رسیدن به المپیک باید از سد کامران قاسمپور هم بگذرد. قرار بر این بود که این دو کشتی‌گیر در یکی از تورنمنت‌هایی که خارج از ایران برگزار می‌شود حاضر شوند و هر کدام بهتر کشتی گرفت راهی پاریس شود. ولی در لیست کشتی‌گیرانی که به اردو تیم ملی دعوت شده‌اند، در وزن ۸۶ کیلوگرم به جز یزدانی هادی وفایی‌پور حضور دارد و قاسمپور در دو وزن بالاتر باید تمرین کند. اینکه فدراسیون و کادر فنی چه تصمیمی دارند و یا برنامه خود قاسمپور تغییر کرده، مشخص نیست.